

PROPERE HANDEN

**OLIVIER
PLANCKE**

**PROPERE
HANDEN**

**HOE MACHTIG IS
DE MAKELAAR?**

INHOUD

Deel 1.	HET BOEK DER BELGISCHE VOETBALSCHANDALEN	7
Deel 2.	MATCHFIXING EN FISCALE FRAUDE	15
Deel 3.	DEJAN VELJKOVIC	29
Deel 4.	MOGI BAYAT	61
Deel 5.	DE SPELERSMAKELAAR	137
Deel 6.	DIDIER FRENAY	161
Deel 7.	CHRISTOPHE HENROTAY	185
Deel 8.	HOE GROOT IS DE MACHT VAN DE SPELERSMAKELAARS?	217
Deel 9.	PATRICK DE KOSTER	249
Deel 10.	NEW KIDS ON THE BLOCK: STIRR ASSOCIATES	269
Deel 11.	SLOTBEDENKINGEN	283
Dankwoord		303

DEEL 1

**HET BOEK
DER BELGISCHE
VOETBAL-
SCHANDALEN**

1. DE GOKCHINEES

De slechte prestatie werd lucratief

Tussen 2004 en 2005 resideerde een intussen beruchte Chinese zakenman in België. Hij verbleef in luxueuze hotels met mondaine suites, zoals het Hilton en het Sheraton. In een van zijn talrijke bevestigingen kocht hij ook een Porsche Cayenne en betaalde die meteen cash. De Chinees had verschillende internationale paspoorten in zijn bezit en genoot de naam een gefortuneerde zakenman te zijn, althans dat liet hij toch zo uitschijnen. Zijn grootste interesse: voetbalclubs. Als zelfverklaarde investeerder probeerde hij zich binnen te werken bij talrijke Belgische eerste- en tweedeklassers, in de hoop zijn bontjassenmerk Cecilia Bilanci op de wedstrijdshirts te zien prijken. Het bedrijfje was gevestigd in hartje Parijs, op één metrohalte van het Louvre. Naar eigen zeggen zou de zakenman in China vijfduizend mensen aan het werk gezet hebben, in diverse bedrijfstakken, waaronder de textielsector. Zijn naam was Zheyun Ye, en zijn komst luidde het begin in van een periode vol schandalen in de Belgische voetbalwereld.

In zijn poging om voet aan de grond te krijgen bij zoveel mogelijk voetbalclubs, deed Ye een beroep op personen die in het voetbalwereldje de nodige connecties hadden. Daarvoor keek hij in de richting van de spelersmakelaars, een eerste indicatie van de stijgende invloed van de tussenpersonen in het Belgische voetbal. Pietro Allatta, de toenmalige zaakwaarnemer van Silvio Proto, introduceerde de Chinees bij een handvol clubs, maar bij veel andere clubs slaagde Ye niet in zijn opzet, zoals bij Germinal Beerschot. Daar effenden twee andere spelersmakelaars het pad voor de Chinees. Walter Mortelmans en René Vijt staakten echter

hun demarches bij de Antwerpse club, toen duidelijk werd dat er te veel vraagtekens en onduidelijkheden hingen rond de mysterieuze Chinees. Een goede zet, bleek achteraf, ook al werd Mortelmans onterecht genoemd als lid van ‘de Bende van Ye’.

Zodra Ye binnengeraakt was als investeerder of potentiële overnemer bij enkele clubs zoals SK Lierse, La Louvière en Sint-Truiden, concentreerde hij zich op zijn hoofdbetrachting. Hij begon de spelers en trainers van deze clubs te manipuleren door ze rijkelijke beloningen te beloven, mits ze enkele twijfelachtige afspraken naleefden. Zo moesten de spelers slecht presteren tijdens bepaalde voetbalwedstrijden, een merkwaardige en onbegrijpelijke opdracht van een clubeigenaar in spe, maar toch slaagde Ye erin tal van spelers, trainers en bestuurslui te beïnvloeden. Hij legde aan de betrokkenen uit dat de waarde van de betreffende club daarmee serieus zou dalen, waardoor Ye minder geld op de tafel moest leggen om de club ook effectief over te nemen.

Het was echter nooit Ye's bedoeling om een of meerdere Belgische clubs werkelijk op te kopen. Hij was er alleen maar op uit zo veel mogelijk geldwinst te boeken door te gokken op deze vooraf gemanipuleerde wedstrijden. De spelers en trainers spande hij zoals gezegd voor zijn kar. Zo kon de gokchinese grof geld inzetten op een verlies van zijn club en bijgevolg grote winsten binnenrijven op diverse goksites. In oktober 2005 constateerde Betfair – 's werelds grootste goksitesite – opmerkelijke inzetten op enkele wedstrijden van godbetert Sint-Truiden. Bedragen van 300.000 euro waren geen uitzonderingen, wat bij het Londense wedbedrijf de alarmbellen liet afgaan.

Matchfixing als erfenis

In 2005 brak het gokschandaal uit, maar het proces tegen de gokchinese ging uiteindelijk pas van start in 2014. Maar liefst 31 personen werden door het gerecht aangeklaagd. Het netwerk van Ye bestond uit spelers, clubbestuurders en trainers, circulerend in een gesloten mallemolen van zwart geld. Sindsdien likte het vaderlandse voetbal haar diepe wonden, in de hoop nooit meer zo'n schandaal te moeten meemaken. De geloofwaardigheid van het Belgische voetbal kreeg door de impact van het gokschandaal een ongeziene dreun. In de periode na het

uitbarsten van de affaire werden opvallende wedstrijduitslagen in het Belgische voetbal telkens met een serieuze korrel zout genomen. ‘Het zou toch weer niet waar zijn?’ De voetbalfans werden eerder al pijnlijk bedrogen en verraden, een tweede zweem van vervalsing rond onze voetbalcompetitie zou de Jupiler Pro League dezelfde reputatie bezorgen als bedenkelijke voetbalcompetities, zoals in China, waar matchfixing te goed ingeburgerd is. Helaas. In de voorbije jaren waren er opnieuw tal van discutable en omstreden voetbalwedstrijden en -resultaten.

In 2014 werd Oud-Heverlee Leuven veroordeeld tot degradatie uit de eerste klasse, na een erg merkwaardige en beslissende nederlaag tegen Moeskroen. Bij OH Leuven stond Rudy Riou tussen de palen, de Franse doelman die twee keer flagrant in de fout ging tijdens de slotminuten, waardoor de Leuvenaars die levensbelangrijke wedstrijd verloren.

Enkele jaren later, op de slotspeeldag van het seizoen 2016-2017, hing opnieuw een geur van wedstrijdvervalsing rond de degradatiestrijd, en opnieuw speelde Moeskroen een prominente rol in het bedenkelijke verhaal. De tegenstander van Moeskroen was toen KV Kortrijk; een overwinning was van levensbelang voor Les Hurlus om het behoud te verzekeren in eerste klasse A. Weinig verrassend won Moeskroen ook deze belangrijke degradatiewedstrijd. Deze keer mocht Westerlo beschikken richting eerste klasse B. De algemeen manager van Westerlo, Herman Wynants, weigerde te berusten in de degradatie en legde een klacht neer bij de ‘Cel voor sportfraude nationaal platform’, maar dat bracht uiteindelijk geen zoden aan de dijk.

In deze twee gevallen werden geen bewijzen gevonden van eventuele matchfixing, maar in de wandelgangen werd de invloed van spelersmakelaars als mogelijke oorzaak genoemd van deze huzarenstukjes. Moeskroen kwam al jarenlang in opspraak wegens vermeende banden met de dubieuze spelersmakelaars Fali Ramadani en Pini Zahavi, met als gevolg dat de ooit zo sympathieke Henegouwse club door de jaren heen haar ziel verloor.

Operatie Propere Handen

Ruim tien jaar na de explosie van het veelbesproken en betreurenswaardige gokschandaal viel een nieuwe bom op het Belgische voetbal.

In het gokschandaal kon de schuld nog geschoven worden op een externe Chinese belanghebbende, maar op 10 oktober 2018 moest de hele Belgische voetbalwereld bij zichzelf te rade gaan. De bom werd in gerechtelijke kringen oorspronkelijk Operatie Zero genoemd, omdat verwacht werd dat dit grootschalige onderzoek naar matchfixing, witwassen en fiscale fraude op een sisser uit zou draaien. Later kreeg het onderzoek de naam Operatie Propere Handen.

Een uitgekiende en minutieuze voorbereiding door een breed opgezet team van speurders en detectives mondde op 10 oktober uit in een indrukwekkende politieactie. De federale gerechtelijke politiediensten van Antwerpen, Leuven, Waals-Brabant, Brussel, Halle-Vilvoorde, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen, Bergen en Luik werden ingeschakeld. Daarnaast ondersteunden ook de Wegpolitie en het Interventiekorps van de geïntegreerde politie de extensieve onderneming. Op het Belgische grondgebied vonden 44 huiszoekingen plaats en werden 8 voetbalclubs opgeschrikt door een bezoek van de speurders: Club Brugge, Anderlecht, KRC Genk, Standard, KV Oostende, KV Kortrijk, SK Lokeren en KV Mechelen. Bij de opgepakte personen zaten bekende namen zoals Thierry Steemans (financieel directeur KV Mechelen), Olivier Somers (hoofdaandeelhouder KV Mechelen), Stefan Vanroy (sportief directeur KV Mechelen), Herman Van Holsbeeck (ex-manager Anderlecht), Dirk Huyck (voorzitter Waasland-Beveren), Olivier Swolfs (CEO Waasland-Beveren), Ivan Leko (trainer Club Brugge), Davy Roef (doelman Waasland-Beveren), Peter Maes (trainer SK Lokeren), Laurent Denis (advocaat en jurist), Stefan Vermeulen (financieel directeur Sporting Lokeren en persoonlijke boekhouder van voorzitter Roger Lambrecht) en drie journalisten van *Het Laatste Nieuws* en *Het Nieuwsblad*. Ook topscheidsrechters Bart Vertenten en Sébastien Delferière werden opgepakt en in verdenking gesteld, ongezien in de Belgische voetbalgeschiedenis.

Maar dé spilfiguren in deze gerechtelijke actie waren twee spelersmakelaars: de Serviër Dejan Veljković en de Frans-Iraanse Belg Mogi Bayat. Beide makelaars werden verdacht van fiscale fraude en witwassen, maar bij Veljković werd daar nog eens matchfixing aan toegevoegd. In het voorafgaande voetbalschandaal rond de gokchinees speelden spelersmakelaars slechts een kleine rol in het betreurenswaardige verhaal; dertien

jaar later schreven de makelaars eigenhandig mee aan een nieuw hoofdstuk in het boek der Belgische voetbalschandalen. In de nasleep van de grootschalige speurdersactie stelde het gerecht nog tal van personen in verdenking, waaronder opvallend veel spelersmakelaars. Karim Mejjati, de makelaar van Yassine El Ghanassy en beter bekend als de rechterhand van Mogi Bayat. Fabien Camus, ex-profvoetballer van onder andere KRC Genk en KV Mechelen en ook een trouwe luitenant van Bayat. Walter Mortelmans, de zaakwaarnemer van Laurent Depoitre, die een grote reputatie als spelersmakelaar geniet. Thomas Troch, een medewerker van Mortelmans bij zijn bedrijf International Sports Management. Dragan Siljanoski, een Macedonische makelaar en ex-profvoetballer bij Royal Antwerp FC, net als Veljković de ex-makelaar van Ivan Leko. Evert Maeschalck, de makelaar van onder andere Hans Vanaken en Davy Roef. Daarnaast werd ook nog de vrouw van Veljković, Marija Bogojevska, aangehouden. Operatie Propere Handen stoelde op twee luiken. Het eerste was de vermeende matchfixing van enkele wedstrijden ten voordele van KV Mechelen, dat in het seizoen 2017-2018 in acuut degradatiegevaar zat. Het tweede luik concentreerde zich op fiscale fraude en het witwassen van spelerslonen en makelaarscommissies.

DEEL 2

**MATCHFIXING EN
FISCALE FRAUDE**

1.

ULTIEME POGINGEN

Eind jaren tachtig behoorde KV Mechelen tot het kruim van het Belgische én Europese voetbal. Nadat Malinwa de Belgische top bestormd had door de landstitel (1988-1989) en Beker van België (1987) te behalen, won de Antwerpse club ook de Europacup II in 1988. Begin jaren negentig konden de Maneblussers hun topvijfpositie in de eerste klasse nog zonder problemen vasthouden, maar vanaf 1995 werd een negatieve trend ingezet. Tussen 1997 en 2001 degradeerde Malinwa zelfs twee keer richting het vagevuur van tweede klasse. In 2003 zorgde een financieel wanbeleid bij de sympathieke traditieclub zowaar voor een dramatische vereffening, waarop een degradatie naar de derde klasse volgde. Een faillissement werd net vermeden dankzij de talloze initiatieven van de extreem trouwe en toegewijde KV-fans, waardoor het gros van de schulden betaald kon worden. De club nam een nieuwe, frisse doorstart in derde klasse en heroverde gestaag zijn plaats in de eerste klasse, in slechts vier jaar. Mechelen hervond zijn financieel evenwicht en groeide weer uit tot een subtopper door in te zetten op goedkope en talentvolle spelers, waarvan het merendeel aangebracht werd door Dejan Veljković.

De makelaar slaagde er ook in tal van uitgaande transfers te realiseren met een fikse meerwaarde, waardoor Mechelen zich kon richten op enkele belangrijke investeringen, ondersteund door een mooi spaarpotje. Zo werd het oude maar charmante stadion Achter de Kazerne onder handen genomen; de kostprijs van de renovatie werd gecalculeerd op 16 miljoen euro. Op de stadionmuren werd *'Our greatest glory is not in never falling, but in rising every time we fall'* geschilderd, een verwijzing naar de pijnlijke vereffening in 2003. Het resultaat mag gezien worden, maar tot op vandaag sleept de club de afbetaling nog steeds met zich mee.

In de loop van seizoen 2017-2018 werd een nieuw bestuur samengesteld bij KV Mechelen. Investeerder Olivier Somers werd voorgesteld als de nieuwe grote man van de club, terwijl voorzitter Johan Timmermans zijn functie als preses mocht behouden. Het kersverse bestuur zag dat de grote invloed van Veljković op de in- en uitgaande transfers leidde tot een ongezonde situatie. Het lichtte de sportieve toestand door en kwam tot het besluit dat de kwantiteit de kwaliteit bij de club oversteeg. Somers en zijn nieuwe bestuur wilden niet langer afhankelijk zijn van de huismakelaar. Dat de inkomende transfers dat seizoen verre van geslaagd waren, waardoor de club onderaan de rangschikking bengelde, speelde ook een grote rol in die beslissing.

Behoud via bedrog: de formule-Bayat

In januari 2018 zag het ernaar uit dat KV Mechelen en KAS Eupen een onderlinge strijd zouden voeren over wie zich aan het eind van dat seizoen zou handhaven in 1A, en wie de pijnlijke en dramatische degradatie naar 1B zou moeten meemaken. Niet alleen Veljković, maar ook Mogi Bayat volgde deze krachtmeting met argusogen. De macht van Veljković zou na dat seizoen stilaan afbrokkelen door het nieuwe bewind in Mechelen, maar vooralsnog had hij enorm veel spelers van de club in zijn portefeuille. Bij Eupen liepen er dan weer zeven spelers rond van Bayat. Een degradatie zou zorgen voor een waardevermindering van hun spelers; de marktwaarde en de aantrekkelijkheid van hun cliënten zouden bijgevolg zienderogen dalen. Daarnaast leidde een verbanning naar 1B ook tot minder inkomsten bij de degraderende club, dus minder geld om uit te geven aan transfers, wat uiteraard ook voor de huismakelaars nefast is. Maar vooral bij KV Mechelen zou een degradatie een serieuze domper zijn, omdat de club ook nog de afbetaling van het gerenoveerde stadion moest voorzien in de balans.

In één ultieme maar gewaagde poging probeerde Veljković zijn invloed bij Malinwa te behouden en tegelijk ook de club van de degradatie te redden. Volgens uitgelekte berichten van het Belgische gerecht zou Veljković er een erg vriendschappelijke band op na houden met de Belgische topscheidsrechters Bart Vertenten en Sébastien Delferière. Vooral Delferière – een fulltime bediende van de Belgische

voetbalbond trouwens – zou meerdere keren bevoordeeld geweest zijn door de Servische zaakwaarnemer. Zo bezorgde Veljković Delferièrè via een bevriende garagist een korting bij de aankoop van een Volkswagen Tiguan, en bevriende journalisten van de makelaar zouden de Waalse scheidsrechter telkens met goede beoordelingen in de krant beloond hebben. Veljković zou voor Delferièrè ook snoepreijes geregeld hebben naar Belgrado en Rome. Tijd voor een welkome wederdienst, dacht de innemende zaakwaarnemer. Delferièrè en Vertenten – die nog steeds alle betrokkenheid ontkennen – hadden de opdracht om de laatste competitiewedstrijden van Eupen tijdens die jaargang negatief te beïnvloeden, en die van KV Mechelen net wel positief te manipuleren. Veljković zou zijn plan ook gepolst hebben bij het bestuur van Mechelen, die daar liever niet mee geassocieerd werd, maar zich daar ook niet helemaal tegen verzette.

Op de allerlaatste speeldag van het seizoen 2017-2018 stonden Eupen en KV Mechelen gedeeld laatste in de stand met exact evenveel punten. Probleem voor Veljković: noch Vertenten, noch Delferièrè was aangeduid voor de laatste wedstrijden van beide clubs. Malinwa moest zich vastklampen aan een laatste strohalm: zelf proberen te winnen van Waasland-Beveren. Veljković zou het bestuur en enkele spelers van Waasland-Beveren benaderd hebben om de overwinning voor KV Mechelen – en aldus het behoud in 1A – veilig te stellen. Malinwa won de veldslag tegen hun collega's uit Oost-Vlaanderen, maar dat bleek dan toch niet te volstaan. Ook Eupen won zijn wedstrijd, met sprekend gemak overigens, van Moeskroen. In het Kehrwegstadion won de thuisploeg met opvallende 4-0 cijfers, waarbij alle doelpunten in het slotkwartier vielen. Het zware verdict luidde: niet Eupen, maar wel KV Mechelen degradeerde naar 1B. Toevallig of niet waren zowel Eupen als Moeskroen twee clubs waar die andere makelaar Mogi Bayat kind aan huis was. Bayat werd nooit in verdenking gesteld van matchfixing, Veljković wel. De Serviër sloot een deal af met het Belgische gerecht om het parket van belangrijke inside-informatie te voorzien met betrekking tot matchfixing en andere dubieuze fiscale praktijken. In ruil voor deze informatie krijgt Veljković een een fikse strafvermindering. Voor de eerste keer in de geschiedenis van de Belgische justitie werd

een beroep gedaan op de wet voor spijtoptanten. Oorspronkelijk werd deze wet in het leven geroepen om een doorbraak te forceren in het onderzoek naar De Bende van Nijvel. Maar de eerste spijtoptant was een spelersmakelaar.

Op dinsdag 23 april 2019, na een halfjaar radiostilte, kwam de voetbalbond eindelijk met nieuws naar buiten omtrent het luik 'match-fixing'. De KBVB vorderde de degradatie van zowel KV Mechelen als Waasland-Beveren, met een puntenaftrek van respectievelijk 12 en 6 stuks. Alle betrokken partijen kregen voor de Geschillencommissie Hoger Beroep de kans om zich te verdedigen tegen deze vordering. De Geschillencommissie schakelde een versnelling hoger dan de voetbalbond en sprak de door hen opgelegde sancties al uit op 1 juni.

Het overtuigende verweer van KV Mechelen ten spijt eiste de Geschillencommissie dezelfde straf als die opgelegd door de voetbalbond. Voor Malinwa kwam daar nog de verbanning bij uit het Europees en nationaal bekervoetbal. Johan Timmermans, bestuurslid en gewezen voorzitter, werd voor tien jaar uitgesloten van de KBVB, net zoals financieel directeur Thierry Steemans. Hoofdaandeelhouder Olivier Somers kreeg dezelfde strafmaat, aangevuld met een verbod op heraansluiting bij de voetbalbond. Stefaan Vanroy kwam er bij Mechelen nog relatief goed van af; de sportief directeur werd voor zeven jaar verbannen bij de KBVB.

Waasland-Beveren, de andere betrokken partij in het luik match-fixing, werd als club volledig vrijgesproken. Enkel financieel directeur Olivier Swolfs werd een jaar effectief geschorst bij de voetbalbond. Voorzitter Dirk Huyck kreeg dezelfde sanctie als zijn collega-bestuurder, maar dan voorwaardelijk. Dejan Veljković was de grote spilfiguur in de matchfixingszaak en werd weinig verrassend voor tien jaar geschorst als makelaar. De andere makelaars kwamen ervan af met een jaar schorsing (Walter Mortelmans), een jaar registratieverbod met uitstel (Thomas Troch), en vrijspraak (Evert Maeschalck).

Maar na alle commotie rond de uitspraak van de Geschillencommissie omtrent KV Mechelen en Waasland-Beveren verdween er echter een minstens even dubieuze wedstrijd naar de achtergrond. De wedstrijd tussen Eupen en Moeskroen werd vreemd genoeg geklasseerd zonder

gevolg. De voetbalbond baseerde zijn vorderingen op basis van het strafrechtelijk onderzoek, waarin Veljković als spijtoptant het gerecht van belangrijke informatie voorzag. Kris Luyckx, de advocaat van de Serviër, beweerde dat de onderzoekers van de bond nochtans meer dan voldoende gevoelige informatie kreeg via Veljković. Meer dan enkel de wedstrijd tussen KV Mechelen en Waasland-Beveren. ‘Mijn cliënt heeft daar in het strafrechtelijke onderzoek toch wel interessante verhalen verteld. Maar bon, als de voetbalbond niet geïnteresseerd is om het onderste uit de kan te halen, dan is die verantwoordelijkheid daar te vinden. Als enkel Mechelen en Beveren de rekening moeten betalen, dan vind ik dat heel spijtig,’ verklaarde de advocaat aan Sporza.

Zowel Veljković als Bayat genoten een grote invloed in het Belgische voetbal, misschien wel iets te groot, zoals blijkt uit Operatie Propere Handen. Maar de rol van Dejan Veljković zou zowaar nog erger zijn dan die van zijn veelbesproken collega. ‘Er wordt nu veel gesproken over Bayat, maar van Veljković is binnen het wereldje bekend dat als er een wedstrijd geregeld moest worden, je bij hem moest zijn’, verklaarde *Humo*-journalist Jan Hauspie na het uitbreken van Operatie Propere Handen. De meeste invloed genoot hij bij KV Mechelen en Sporting Lokeren, waar Veljković fungeerde als huismakelaar. Daarnaast was hij in het verleden ook de makelaar van Club Bruggetrainer Ivan Leko en van Peter Maes, ex-trainer van KV Mechelen, KRC Genk en Sporting Lokeren.

Door de complexiteit en gevoeligheid van Operatie Propere Handen wilden bepaalde mensen – met aanzienlijke ervaringen in de voetbalwereld – hun identiteit liever verborgen houden bij het delen van hun waardevolle informatie. Het betrof zowel spelersmakelaars als clubmedewerkers, die bepaalde praktijken uit het Belgische profvoetbal in het licht wilden stellen. Maar lang niet iedereen was even happig om on of off the record te praten, elk had zo zijn eigen redenen om zich in stilte te hullen.

Een hardnekkig euvel

Het verkopen van voetbalwedstrijden zit diepgeworteld in het Belgische voetbal. In 1982 daverde ons land al eens op zijn grondvesten, door het grote omkoopschandaal Standard-Waterschei. ‘Matchfixing’ luidt de

hedendaagse benaming, toen heette dat gewoon ‘omkoping’. De Rouches kochten hun titel in dat jaar, door hun collega’s uit Limburg op financiële wijze te paaien. In 1984 was het de beurt aan die andere Belgische trots, RSC Anderlecht. Niet in de Belgische eerste klasse, maar wel in de halve finales van de UEFA Cup tegen Nottingham Forest. Tijdens de heenwedstrijd in Centraal-Engeland ging paars-wit met 2-0 de boot in, maar de Brusselaars trokken in de terugwedstrijd het laken volledig naar zich met een klinkende 3-0-thuisoverwinning. In 2005, 21 jaar later, volgde het schandaal met de gokchinese Zheyun Ye. Ook de voorbije jaren, in de periode tussen 2005 en 2018, leek matchfixing allerminst verdwenen in het Belgische voetbal – het zou veel personen actief in de voetbalwereld zelfs verbazen mocht het verkopen van wedstrijden opeens gestopt zijn. Alsof er plots een knop omgedraaid zou zijn, volgens een makelaar met naam en faam, die anoniem wenste te blijven. ‘Het gebeurt nog steeds, maar ik kan het niet bewijzen. De voorbije jaren werd de vraag nog gesteld om wedstrijden te verkopen door mensen die eerder al gekend waren voor matchfixing.’

Bij matchfixing moet niet altijd gekeken worden naar de meest in het oog springende uitslagen, zoals er de voorbije jaargangen wel meerdere waren in volle degradatiestrijd. Voetbalromantici zullen het niet graag lezen, maar wedstrijdvervalsing gebeurt nog steeds, maar dan op een onopvallende wijze. De geloofwaardigheid van het Belgische voetbal staat daarmee opnieuw ter discussie, terwijl ons clubvoetbal op sportief vlak al niet hoog ingeschat wordt in Europa. Er wordt gevreesd dat er nog veel meer aan het licht zal komen dan enkel die bewuste degradatiewedstrijd tussen KV Mechelen en Waasland-Beveren, waar iedereen momenteel de mond van vol heeft. Tal van andere Belgische profclubs, zowel grote als kleine, die momenteel nog onbesproken zijn in Operatie Propere Handen zullen zich mogen opmaken voor een onderzoek van de speurders. ‘Het gaat veel verder dan de wedstrijd tussen KV Mechelen en Waasland-Beveren’, bevestigt een andere anonieme bron. ‘Je moet maar eens kijken waar alle -ic’en allemaal gespeeld hebben... Dat gaat nog boeiend worden.’

Specialisten beschouwen matchfixing als dé grootste bedreiging voor het internationale voetbal, waarbij de link met geld inzetten op

competitiewedstrijden via gokkantoren nooit veraf is. Deze kapitaal-krachtige ondernemingen vinden ook steeds vaker en steeds beter hun weg naar de Belgische profclubs, die hun kassen rijkelijk vullen met de grote budgetten die gokkantoren investeren in sponsoring en publiciteit. Voetbalanalist Peter Vandenbempt wijdde er een column aan in *Het Nieuwsblad*, nadat Cercle Brugge na jaren van weigeren uiteindelijk toch gezwicht was voor de welkome sponsoring van het gokkantoor Napoleon Games. ‘Het voetbalbestel sluit er pragmatisch de ogen voor, maar gokken op sportwedstrijden is een gigantisch probleem.’ Gokken en matchfixing zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden, zoals het gokschandaal in 2005 pijnlijk aantoonde. Cercle Brugge was een der laatste Mohikanen die bewust een samenwerking met dergelijke bedrijven weigerden. Het is schrijnend: vijftien van de zestien profclubs uit 1A worden gesponsord door gokkantoren, zelfs de Jupiler Pro League als competitie wordt financieel ondersteund door Unibet. Enkel KAS Eupen rooit het verder zonder enige associatie met een gokbedrijf. De reden daarvoor is heel eenvoudig. In Qatar zijn alle vormen van gokreclame namelijk verboden, en aangezien de Panda’s gefinancierd worden door het Qatarese Aspire Academy, lijkt in de Oostkantons dergelijke publiciteit er niet meteen in te zitten. Ook voor de ervaren voetbalmakelaar Renée Vandermeersch is de link tussen gokken en matchfixing snel gelegd. ‘Het is absurd, gokken is allesbehalve deontologisch. Maar als je het illegaal gaat maken, dan zullen spelers het toch doen. Waarom zou je dan geen stap verder gaan en aan matchfixing doen?’